

KARTA MODUŁU KSZTAŁCENIA

Informacje ogólne							
PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA IM. WITELONA W LEGNICY WYDZIAŁ NAUK O ZDROWIU I KULTURZE FIZYCZNEJ							
Kierunek studiów:	Coaching zdrowego stylu życia						
Profil studiów:	Praktyczny						
Forma studiów:	Pierwszego stopnia - stacjonarne/niestacjonarne						
Nazwa modułu:	Podstawy Psychoterapii						
Kod modułu kształcenia:	MK_CZ086						
Rodzaj modułu kształcenia:	Fakultatywny						
Rok studiów	1	Forma zajęć i liczba godzin:					
Semestr	1	Wykłady	Ćwiczenia	Laboratoria	Seminaria	Zajęcia praktyczne	Praktyka zawodowa
Liczba punktów ECTS:	3	20				30	
Forma zaliczenia	Zaliczenie na ocenę						

Autor programu: dr Kornelia Hübscher

Cele kształcenia:

Cel 1. Wykształcenie wśród studentów umiejętności stosowania podstawowej wiedzy z zakresu psychoterapii w celu analizowania i interpretowania problemów osobistych

Cel 2. Wykształcenie wśród studentów zdolności do odpowiedniego przygotowania się do swojej pracy, wykonywania i projektowania działań edukacyjnych

Efekty kształcenia:

Wiedza:

EK1: Student zna teorie wyjaśniające funkcjonowanie człowieka w obszarze nauk społecznych

EK2: Student ma wiedzę o człowieku, w szczególności jako podmiocie konstytuującym struktury społeczne i zasady ich funkcjonowania a także działającym w tych strukturach

Umiejętności:

EK3: Student wykorzystuje posiadaną wiedzę do rozwiązywania problemów związanych z wykonywanym zawodem coacha P6S_UW

EK4: Student opisuje uwarunkowania zaburzeń w procesie komunikacji społecznej. Potrafi rozpoznawać różne stany emocjonalne i rozładowywać napięcia P6S_UW

EK5: Student omawia mechanizmy funkcjonowania procesów poznawczych P6S_UW

EK6: Definiuje podstawowe reakcje człowieka na chorobę, uraz i niepełnosprawność oraz interpretuje problemy psychologiczne klienta/pacjenta P6S_UW

Kompetencje społeczne:

EK7: Student potrafi zasięgać opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązywaniem problemów P6S_KK

EK8: Student wykazuje potrzebę podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych, posiada nawyk i umiejętność ustawicznego pogłębiania wiedzy teoretycznej i doskonalenia umiejętności praktycznych P6S_KO

Treści kształcenia:

Wykłady:

Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
W1	Współczesne kierunki w psychoterapii	2
W2	Centralne założenia dotyczące natury człowieka składające się na podstawę psychoterapii Gestalt	2
W3	Świadomość jako podstawowy cel terapii	2
W4	Różnorodność działań w przypadku psychoterapii, treningu interpersonalnego i warsztatu umiejętności psychospołecznych	2
W5	Kategorie ról grupowych/rodzinnych	2
W6	Przyczyny zaburzeń w świetle teorii: biologiczne, społeczne, biopsychiczne	2
W7	Etapy rozwoju rodziny a kryzys	2
W8	Kontakt diagnostyczny i opór w psychoterapii –praca z oporem	2
W9	Choroby psychiczne i zaburzenia osobowości	4

Zajęcia praktyczne:

Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
ZP1	Analiza przeżyć z dzieciństwa i czynników znaczących w kontakcie rodzic – dziecko, w tym analiza przekazów rodzinnych	4
ZP2	Komunikacja werbalna i niewerbalna w rodzinie. Udrażnianie komunikacji w zakresie tematów tabu (w powiązaniu z paradygmatami rodzinnymi)	4
ZP3	Zagadnienia jakości i stabilności związków	2
ZP4	Pierwszy kontakt diagnostyczny w oparciu o podstawowe zasady budowania kontaktu diagnostycznego	2
ZP5	Superwizja pracy psychoterapeutycznej	18

Metody kształcenia:

MK1: Wykład problemowy

MK2: Studium przypadku

MK3: Dyskusja

Metody weryfikacji efektów kształcenia:

Z zakresu wiedzy	Efekty kształcenia do przedmiotu
Oceny: 51-60% prawidłowych odpowiedzi – 3,0 61-70% prawidłowych odpowiedzi – 3,5 71-80% prawidłowych odpowiedzi – 4,0 81-90% prawidłowych odpowiedzi – 4,5 91-100% prawidłowych odpowiedzi – 5,0	EK1 EK2

Z zakresu umiejętności	Efekty kształcenia do przedmiotu
Sprawdzian umiejętności i wiedzy: • zaliczenie praktyczne (obserwacja wykonawstwa), • realizacja zleconego zadania, Kryteria ocen z zakresu umiejętności i wiedzy ocenianych przez prowadzącego: 5,0 – Student aktywnie i z zaangażowaniem uczestniczy w zajęciach. Potrafi opisać uwarunkowania zaburzeń w procesie komunikacji społecznej. Ma umiejętność rozpoznawania różnych stanów emocjonalnych. Student zauważa związek pomiędzy reakcjami człowieka na sytuację emocjonalnie dla niego trudną. Student uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 100% najwyższych ocen z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych. 4,5 – Student aktywnie i z zaangażowaniem uczestniczy w zajęciach. Potrafi opisać uwarunkowania zaburzeń w procesie komunikacji społecznej. Ma umiejętność rozpoznawania różnych stanów emocjonalnych. Student zauważa związek pomiędzy reakcjami człowieka na sytuację emocjonalnie dla niego trudną. Student uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 80% najwyższych ocen z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych. 4,0 – Student aktywnie uczestniczy w zajęciach. Potrafi opisać uwarunkowania zaburzeń w procesie komunikacji społecznej. Ma umiejętność rozpoznawania różnych stanów emocjonalnych. Student zauważa związek pomiędzy reakcjami człowieka na sytuację emocjonalnie dla niego trudną. Student uczęszcza na prawie wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 60% najwyższych ocen z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych. 3,5 – Student biernie uczestniczy w zajęciach. Potrafi opisać uwarunkowania zaburzeń w procesie komunikacji społecznej. Ma umiejętność rozpoznawania różnych stanów emocjonalnych. Student zauważa związek pomiędzy reakcjami człowieka na sytuację emocjonalnie dla niego trudną. Student uczęszcza na wybrane zajęcia i uzyskuje poprawną ocenę. 3,0 – Student biernie uczestniczy w zajęciach. Potrafi tylko częściowo opisać uwarunkowania zaburzeń w procesie komunikacji społecznej. Ma znikomą umiejętność rozpoznawania różnych stanów emocjonalnych. Student częściowo zauważa związek pomiędzy reakcjami człowieka na sytuację emocjonalnie dla niego trudną. Student uczęszcza na wybrane zajęcia i uzyskuje poprawną ocenę. 2,0 – Student nie uczestniczy w zajęciach. Nie potrafi opisać uwarunkowań zaburzeń w procesie komunikacji społecznej. Brak umiejętności rozpoznawania różnych stanów emocjonalnych. Student nie zauważa związku pomiędzy reakcjami człowieka na sytuację emocjonalnie dla niego trudną. Student nie uczęszcza na zajęcia i uzyskuje negatywną ocenę.	EK3 EK4 EK5 EK6
Z zakresu kompetencji społecznych	Efekty kształcenia do przedmiotu
Kryteria ocen z zakresu kompetencji społecznych ocenianych przez prowadzącego, kolegów i pacjentów w formie przedłużonej obserwacji postaw i zachowań:	EK7 EK8

5,0 – Student stale wykazuje potrzebę podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych, pogłębiania wiedzy teoretycznej i doskonalenia umiejętności praktycznych 4,5 – Student wykazuje potrzebę podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych, posiada nawyk i umiejętność ustawicznego pogłębiania wiedzy teoretycznej i doskonalenia umiejętności praktycznych 4,0 – Student w większości przypadków wykazuje potrzebę podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych, posiada nawyk i umiejętność ustawicznego pogłębiania wiedzy teoretycznej i doskonalenia umiejętności praktycznych 3,5 – Student prawie zawsze wykazuje potrzebę podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych, posiada nawyk i umiejętność ustawicznego pogłębiania wiedzy teoretycznej i doskonalenia umiejętności praktycznych 3,0 – Student prawie zawsze wykazuje potrzebę podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych 2,0 – nie wykazuje potrzeby podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych.	
--	--

Kryterium oceny efektów zajęć praktycznych:

Ustalenie oceny końcowej z ćwiczeń odbędzie się na podstawie ocen cząstkowych otrzymanych przez studenta w czasie trwania zajęć i obecności na zajęciach. W przypadku nieobecności obowiązkowe jest odrobienie zajęć z inną grupą zgodnie z zasadami zaliczania przedmiotu. Ocena końcowa z ćwiczeń obliczana jest według wzoru 75% oceny umiejętności + 25% oceny kompetencji społecznych.

Metody weryfikacji efektów kształcenia:

Ocena formująca

OF1 obserwacja zachowań /aktywność podczas zajęć

OF2 praca zaliczeniowa

Ocena podsumowująca:

Średnia arytmetyczna

Całkowity nakład pracy studenta:

Godziny kontaktowe (wykład, ćwiczenia, laboratorium, seminarium, projekt, konsultacje, obecność na egzaminie itd.)	50
Przygotowanie się do zajęć, w tym czytanie wskazanej literatury	10
Przygotowanie się do kolokwium	5
Przygotowanie się do egzaminu	
Przygotowanie pracy samokształceniowej	10
Inne	
Razem	75
Liczba punktów ECTS dla modułu kształcenia	3
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach godzin kontaktowych	3
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć praktycznych, laboratoryjnych, projektowych i praktyk zawodowych	

Tabela odniesień dla modułu kształcenia

Efekt kształcenia	Odniesienie danego efektu do efektów kierunkowych	Cel kształcenia	Treści programowe	Metody kształcenia	Metody weryfikacji efektów kształcenia
EK1	K1C_W04	1,2	W1,W2	wykład	Praca zaliczeniowa
EK2	K1C_W18	1,2	W1, W2, ZP1	Wykład, dyskusja	Praca zaliczeniowa
EK3	K1C_U02	1,2	W3, W7, W9; ZP1-ZP5	Wykład, dyskusja	Aktywność, obserwacja
EK4	K1C_U05	1,2	W3, W7, W9; ZP1-ZP5	Wykład, dyskusja	Praca zaliczeniowa
EK5	K1C_U06	1,2	W1, W7;ZP1-ZP3	Wykład, dyskusja	Praca zaliczeniowa
EK6	K1C_U10	1,2	W6, W9	Wykład, studium przypadku	Praca zaliczeniowa
EK7	K1C_K03	1,2	W1-W9; ZP1-ZP5	Wykład, studium przypadku	Aktywność, obserwacja
EK8	K1C_K06	1,2	W1-W9; ZP1-ZP5	Wykład, studium przypadku	Aktywność, obserwacja

Literatura podstawowa:

1. S. Forward, *Toksyczni rodzice*, Wyd: Jacek Santorski & Co, Warszawa, 1995;
2. K. Oatley, J. M. Jenkins, *Zrozumieć emocje*, Wyd: PWN, Warszawa, 2003
3. S. Forward, D. Frazier, *Szantaż emocjonalny. Jak się bronić przed manipulacją i wykorzystaniem*, Wyd: GWP, Gdańsk, 1999;
4. S. Kozak, *Patologia analfabetyzmu emocjonalnego. Przyczyny i skutki braku empatii w rodzinie i w środowisku pracy*, Wyd: Difin, Warszawa, 2012;
5. S. Forward, *Toksyczni rodzice*, Wyd: Jacek Santorski & Co, Warszawa, 1995;
6. K. Oatley, J. M. Jenkins, *Zrozumieć emocje*, Wyd: PWN, Warszawa, 2003

Literatura uzupełniająca:

1. Eichelberger, W., Samson, A., Sosnowska, A. (2002). *Dobra miłość- co robić by nasze dzieci miały udane życie*, Warszawa: Dom Wydawniczy Ego
2. Dziamska, D., Gudro, M. (2010). *Bawię się i uczę: edukacja przez ruch i drama w kształceniu wczesnoszkolnym*, Kielce: Wydawnictwo Pedagogiczne ZNP
3. Eichelberger, W. (2008). *O co pytają dzieci?: o miłości i wychowaniu*, Warszawa: Wydawnictwo „Iskry”
4. M. Całusińska, W. Malinowski, *Trening umiejętności wychowawczych*, Wyd: GWP, Sopot, 2012;
5. Thorwald Dethlefsen, Rudiger Dahlke, *Przez chorobę do samopoznania (pdf)*